

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:

Pe un an	50 Lei
Pe jumătate de an	25 "
Pe un pătrar de an	12 1/2 "
Un număr	1 Leu.
Pentru străinătate pe un an	80 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 60 Lei, până la 200 de cuvinte 90 Lei, de aci în sus 120 Lei.

Păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oile sale.

(Ioan X. 11.)

Cu ajutorul Celui Prea Înalt am intrat în pământul făgăduinței, căci unirea noastră politică s'a făcut, prăbușindu-se pentru totdeauna blăstămatele hotare despărțitoare de frați. Și dacă unirea politică s'a făcut, este nevoie, ca să desăvârșim unirea sufletească, care există deja între noi frații, căci numai așa va fi bucuria noastră deplină.

Dela credința celor ce au intrat în pământul făgăduinței așteptăm și desăvârșirea unității noastre naționale. Biserica ortodoxă este mama acestei credințe și din sînul ei trebuie să răsară inspirația pentru o cugetare obștească superioară și armonia între cei de un neam și o lege.

Privind însă la starea lucrurilor de azi, vedem, că sf. noastră biserică este strămătorată din toate părțile; par'că vedem împlinindu-se cuvintele Psalmistului: „Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă năcăjesc, mulți se scoală asupra mea. Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire întru Dumnezeu lui” (Ps. 3).

Spiritul zilelor noastre, saturat de materialism, indiferentism și egoism, a orbit și înrăit pe oameni și a distrus din sufletul lor iubirea deaproapelui și dragostea de frate. Oamenii sunt flămânzi după iubire; sunt setoși după mângăiere sufletească; lumea nici odată n'a avut o mai mare nevoie de îmbărbătare și întărire în credința strămoșească, ca în zilele noastre.

Arhipăstorul nostru cel bun totdeauna a fost de convingerea, că dela masa verde și pe baza rapoartelor oficiale, oricât de exacte ar fi ele, nu se pot toate conduce și îndrepta, amăsurat necesităților timpului.

Știa prea bine Prea Sfinția Sa, înțeleptul nostru Episcop diecezan, că guvernarea die-

cezei nu poate fi pe deplin corespunzătoare și sigură fără o cunoștiință proprie a diferitelor locuri și a credincioșilor; căci numai venind în atingere cu ei, va cunoaște adevărata stare religioasă morală a credincioșilor, lipsurile lor, precum și eventualele defecte, ce trebuiesc delăturate.

Și dacă Prea Sfinția Sa până astăzi nu a putut da ascultare acestor șoapte ale inimii Sale, cauza este a se căuta în debila Sa starea sanitară din trecut, precum și mulțimea agențelor oficiale ale Prea Sfinției Sale.

Dar iată, că a sosit timpul, când dragostea și iubirea ce o poartă față pe noi a învins și aceste greutăți.

Bucurie s'a revărsat în inimile credincioșilor ortodocși din jurul Detai, auzind îmbucurătoarea veste, că Arhipăstorul nostru — ca un adevărat urmaș al sf. Apostoli — va coborî în mijlocul nostru.

Și bucuria aceasta a noastră s'a prefăcut într'un adevărat praznic de bucurie și fericire atunci, când „Păstorul cel bun” a alergat din sat în sat în cele 17 comune din plasa Deta, pretutindeni, drept îndreptând cuvântul adevărului.

Prea Sfințite Stăpâne! Stat-ai față în față cu noi credincioși Tăi, încredințându-Te din din nou, că oile cuvântătoare ale Prea Sfinției Tale își cunosc pe adevăratul lor Arhipăstor și ascultă glasul lui. Învățăturile dulci, pe cari cu atâta sete le-am sorbit din gura Prea Sfinției Tale, au căzut pe pământ bun și credința neclătită către sfânta noastră biserică strămoșească va prinde și mai adânci rădăcini în agrul inimilor noastre.

Îndreptările și mângăierile blânde ale Prea Sfinției Tale, luminându-ne mintea, ne-au arătat calea cea adevărată a statorniciei și a înțărării contra meșteșugirilor din afară, cari și dacă nu tind la nimicirea noastră, totuși tind la slăbirea noastră.

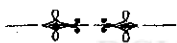
Iar cuvintele înțelepte ale Prea Sfinției Tale ne-au întărit din nou credința în puterile și vitalitatea noastră.

Această vizitațiune canonică a Prea Sfinției Tale a fost o săptămână de rodnic apostolat pentru zidirea sufletească a păstorilor din jurul Detei, între cari nici cei mai bătrâni nu-și aduc aminte, să fie auzit, că vlădică românesc a călcat pe plaiurile lor.

Mulțumitori pentru această cercetare și pentru că noi am fost cei dintâi, cari ne-am învrednicit a Te primi în mijlocul nostru, promitem solemn, că și de acum încolo vom asculta glasul Arhipăstorului și-l vom urma, stăruind și mai mult în iubirea și dragostea către biserică, școală și în tot ce este propriu sufletului nostru românesc.

Adânc recunoscători pentru oboselile și greutățile ce le-ai îndurat pentru învățarea și luminarea noastră, cunoscându-Te, după Tine am venit. Și de acum înainte tot după Tine vom veni și numai glasul Tău vom asculta, căci: *Tu ești păstorul cel bun, care sufletul său își pune pentru oile sale.*

Pr.

Vizitațiunea canonică din jurul Detei.

Cu ocaziunea Sinodului eparhial din anul acesta, dl. Valeriu Boleanțiu, deputat sinodal și primpretorele plasei Deta, — în numele poporului credincios din plasa DSale — a rugat pe Prea Sfințitul nostru Episcop diecezan, ca vizitațiunea canonică ce o va întreprinde în eparhie, să o înceapă în plasa DSale.

P. S. Sa, apreciind râvna acestui bărbat devotat afacerilor noastre bisericești și școlare și cunoscându-i serviciile prețioase ce ni-le-a adus și până acuma, i-a promis, că întru cât îi vor permite împrejurările, vizitațiunea canonică o va începe cu orașelul Deta.

Și iată, că cuvântul trup s'a făcut, căci P. S. Sa și-a îndreptat pașii spre Deta, ca de acolo să-și înceapă prima sa vizitațiunea canonică.

P. S. Sa a plecat dela reședința sa Luni, la 11/24 Septemvrie a. c., cu un vagon special preste Logoj—Timișoara la Deta, de unde avea să-și înceapă oboseitoarea călătorie pentru cercetarea credincioșilor săi. În suita P. S. Sale se aflau păr. protoiereu al Caransebeșului Andrei Ghidiu, secretarul consistorial Romul G. Ancușă și diaconul Martin Rădoi.

La gara „Domnița Elena“ din Timișoara P. S. Sa părintele Episcop diecezan a fost așteptat și întâmpinat de dl. prefect al județului Timiș, Dr. Iuliu Coste, generalul comandant C. Găvănescu, protopresbiterul Ciacovei Augustin Ghilezan și senatorul Diminescu din Ciacova.

Neavând legătură spre Deta, P. S. Sa, dinpreună cu suita Sa, însoțit de domni de mai sus, în automobilele puse la dispoziție s'a îndreptat spre palatul Prefecturii, unde a făcut popas până la orele 4 p. m.

Prânzul l-a luat P. S. Sa în spitala casă a dlui prefect Dr. I. Coste, iar după masă a făcut vizita dlui general C. Găvănescu.

Apropiindu-se timpul de plecare, P. S. Sa s'a îndreptat spre gară, unde vagonul special fu atașat la garnitura pregătită de plecare spre Deta.

În Timișoara s'a atașat suitei episcopoești, până la Deta, păr. protopop Aug. Ghilezan, dl. subprefect I. Bejan și dl. deputat Patrichie Râmneanțiu, care ne-a însoțit în tot decursul vizitațiunii canonice.

La gara din *Jebel*, prima comuna de pe această linie a C. F. R. care aparține diecezei noastre, P. S. Sa este așteptat de mulțimea credincioșilor, în frunte cu primpretorele plasei Ciacova, Adam Albu și preoții din *Jebel*: Ioan Ionescu, Coriolan Popoviciu și Ioan Rusu, precum și de antistea comunală din *Jebel*. Mai erau prezenți învățătorii Gr. Paliciu și Eft. Crașovan, preoții și învățătorii din Ghilad, preotul R. Muntean din Lighed, V. Terebențiu din Petroman și învățătorii și învățătoarele din jur.

Între uralele mulțimei trenul se oprește, P. S. Sa coboară din vagon și primpretorele A. Albu îi adresează puține cuvinte de bună venire în numele credincioșilor din plasa sa, precum și primarul din *Jebel*, în numele comunei politice de acolo. P. S. Sa răspunde vorbitoarelor, mulțumindu-le pentru frumoasa atențiune; se face apoi prezentările obicinuite, după cari Prea Sfințitul împarte celor prezenți binecuvântările arhieresti, fiind viu aclamat de popor. Urcându-se P. S. Sa în vagon, trenul se pune în mișcare și trecând prin stațiunea Voiteni, preste $\frac{3}{4}$ de oră, la orele 6 seara, sosim în frunțașă comună șvabească

Deta.

Pe peronul gării o imensă mulțime de Români și Svabi așteaptă pe Arhipăstorul micuței parohii ortodoxe din această comună.

Prea Sfințitul Episcop diecezan, împreună cu suita Sa, părăsește vagonul între uralele nesfârșite ale mulțimei. Corul din Banloc, sub conducerea învățătorilor P. Chiu și P. Borcan — întemeietorul corului, întonează „Întru mulți ani Stăpâne“, după care dl. primpretore Valeriu Boleanțiu urează P. S. Sale bun sosir în plasa Deta, asigurându-l, că sosirea Sa a revărsat bucurie mare în inimile tuturor locuitorilor, fără deosebire de confesiune și naționalitate.

Ținem să amintim la acest loc, că dl. Valeriu Boleanțiu este unul dintre acei puțini funcționari administrativi, care ține la prestigiul bisericii și a credinței sale strămoșești și nu întrelasă nici un moment, ca să nu îndemne la aceasta și pe cei supuși conducerii sale administrative. Ba am putea chiar zice, că DSa este un unic în felul său. Căci, când îl cheamă biserica, cu bunăvoință, cu pricepere și cu zel îi oferă serviciile sale; când îl cheamă națiunea, este-santinela neadormită; iar când îl cheamă oficiul, sfințenia datorinței este deviza lui.

După dl. V. Boleanțiu, binevintează pe Prea Sfințitul Episcop părintele protopop Aug. Ghilezan, în numele bisericii noastre, apoi secretarul comunal Dewald, în numele comunei Deta.

Cu cuvinte alese le mulțumește P. S. Sa pentru primirea frumoasă, ce i-se face și la care nu s'a așteptat.

După gară, în direcțiunea spre comună, popor mult așteaptă pe bunul nostru Arhieru. — Pompierii țin cordonul. — Sunt la dispoziție trăsuri pentru P. S. Sa și pentru suita Sa, precum și pentru persoanele oficiale, căci reprezentanții tuturor autorităților erau de față la această înălțătoare și solemnă primire. — În prima trăsura se urcă dl. primpretore N. Boleanțiu cu secretarul comunal Dewald; în a 2-a ia loc P. S. Sa Domnul Episcop diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu cu dl. subprefect I. Bejan; în a 3-a păr. protopop A. Ghidiu și deputatul

P. Rămneanțiu; în a 4-a păr. secretar cons. R. G. An-
cușa și dl. protopop rom. cat. Bappert din Deta; în a
5-a preotul R. Muntean din Lighed și diaconul M. Rădoi;
și așa se pun în mișcare, rând pe rând, o mulțime de
trăsuri, în fruntea cărora, ca o avangardă, înaintază 76
de călăreți din Deta, Banloc, Opațița și jur, cari erau bine
și frumos împodobiiți cu mândrul nostru treicolor.

Dela intrarea în comună și până la casa de rugă-
ciune a ortodocșilor, și în dreapta și în stânga, erau
înșirați elevii de ambele sexe dela școlile din Deta, fără
deosebire de naționalitate și credință.

În sunetul clopotelor, convoiul i-și urmează majestos
drumul său până la arcul de triumf, cu inscripția: „Bine
ai venit” și „Întru mulți ani Stăpâne”, care este împo-
dobit cu multă măiestrie și sub care așteaptă preoțimea
înbrăcată în ornate cu crucea, evanghelia și icoana
hrămului.

Prea Sfinția Sa se dă jos din trăsură, sărută crucea
și evanghelia, apoi pornim cu toții cu litia spre capela
cea veche, unde se oficiază un scurt serviciu divin,
dând răspunsurile corul din Banloc. — În capela vor-
bește foarte frumos păr. Petru Bizeria. — P. S. Sa i-a
răspuns foarte emoționat și pătrunzător, îndemnând pe
credincioși se persiste și pe mai departe în iubirea și
alipirea față de biserica străbună, în moralitate și în iu-
birea față de celelalte naționalități din comună, grijind
tot odată, ca și tinerele lor vlăstare să fie crescute în
acest duh.

Împărtaşind binecuvântarea arhierescă, P. S. Sa
este condus cu litia până la ieșire. — Aici P. S. Sa
este bineventat de păr. protoiereu Aug. Ghilezan, în
numele clerului și a poporului din protopropiatele Cia-
cova și Buziaș, cerând binecuvântarea arhierescă.

Dela capela P. S. Sa și suita sunt conduși la lo-
cuința dlui primpretore V. Boleanțiu, unde sunt primiți
cu multă afabilitate de către doamna casei. — După o
scurtă întreținere cu doamna casei, P. S. Sa primește
defilarea celor 76 călăreți.

După o mică gustare, P. S. Sa, în conțelegere cu
protopopii, secretarul consistorial și preoții din jur, sta-
bilește programa itinerarului.

La orele 8 seara conduct de fapte și lampioane și
serenadă. — Corul din Banloc cântă „Cuvine-se cu
adevărat”. — Vorbește apoi foarte frumos dl. Cornel
Cherga, directorul sucursalei „Timișana”. — Îi răspunde
P. S. Sa, fiind foarte emoționat. — Corul nemțesc, sub
maestra conducere a profesorului Lurz, cântă „Wald-
andacht”. — Urmează vorbirea bătrânului director Petru
Fischer, care nici teolog să fie fost, nu ar fi putut vorbi
mai frumos despre credința și iubirea creștină. — Prea
Sfinția Sa îi răspunde tot în limba germană, asigurându-l
de iubirea frățească a poporului român față de popo-
rul german.

După răspunsul Prea Sfinției Sale orchestra din
Moravița intonează un imn german, iar corul din Opa-
țița cântă cu mult simț o baladă. — Urmează apoi
iarăși corul din Banloc, care cântă marșul regal: „Trom-
petele răsună”. — Serenada s'a încheiat cu defilarea
corurilor, în frunte cu orchestra din Moravița.

Terminându-se serenada, dna Boleanțiu a servit o
masă bogată, în cinstea Prea Sfinției Sale și a suitei
Sale, la care masă au fost mai mulți invitați. — Am
petrecut câteva momente în dragoste frățească și în in-
sufletire până către miezul nopții, când fiecare a plecat
la ale sale și unde era rânduit ca să se odihnească,
spre a se întări pentru ziua de mâine.

(Urmează)

Cuvântare,

la Tedeumul din 24 Aug. 1923 st. n., închinat aniversării
a LVIII dela nașterea Majestății Sale Ferdinand I, regele
Românilor, perorată în oratoriul parohial ortodox român
din Recaș de către Stefan Pop adm. par.

Pregătirea militară-teoretică i s'a dat în Kas-
sel, iar stagiul militar l-a făcut în trufașul regi-
ment I de gardă în Potsdam, Eliseul Berlinezilor,
începând ierarhia cu treapta de iuncăr (sublo-
cotenent). Tot ca sublocotenent a intrat și în
armata noastră la 26 April 1889, unde apoi prin
pricepere și hărnicie a duș-o pâna la general de
divizie, iar în războiul cu Bulgarii, în 1913, a
ajuns generalissim.

Limba română a învățat-o între anii 1883
—1888 dela Vasile D. Păun, profesor și director
al liceului Lazar din București. Acesta apoi i-a
și scris biografia pe scurt.

S'a căsătorit norocos în Sigmaringen la 10
Ianuarie 1893, cu Maria (Alexandra, Victoria)
de Saxa-Koburg-Gotha, nepoata de fiu a fostei
regine a Angliei Victoria.

Deci regina noastră e mătușa regelui Angliei
și e vară primară cu netericiții monarhi: Wilhelm
al II-lea și Nicolae al II-lea.

Cuibul familiar al Hohenzollerilor, castelul
Hohenzoller, e zidit în secolul al XI-lea pe un
munte, care are altitudinea de 855 de metri
preste nivelul mării.

A fost de repetate ori dărâmat și restaurat
în cursul veacurilor. Pe la mijlocul veacului
trecut a fost renovat în stilul zidirilor obicinuite
în veacul al XIV-lea, cu turnuri și foișoare; ce-i
dau un aspect foarte pitoresc și dragălaș. La
restaurea aceasta e de însemnat, că au contri-
buit toate trei sămânțiile Hohenzollerice: Hai-
gerloch, Hechingen și Sigmaringen.

Din căsătoria fericită a Suveranilor nostri
avem patru mândre odrazle: Carol, clironomul,
căsătorit cu Elena, principesa Greciei; Elisapeta,
măritată azi regină a Eladei; Maria, asemenea
măritată după crăiul Jugoslaviei Alexandru I;
prințul Nicolae și Domnița Ileana, vlăstari de
mari nădejdie.

Un frate mai mic al lor, prințul Mircea, a
sburat la cer ca un heruvim în 1916, în vrâsta
de 4 ani, în timpul cel mai înfricoșat al neamului
nostru, când Mackensen se instalase în coniacul
regal din București, iar familia regală apuca
desnădăjduită toiagul pribegiei, neavând unde
să-și plăce capul și prin drumuri defundate,
vânt, ploaie și frig, grăbia, grăbia spre „Triun-
ghiul morții”.

Maiestatea Sa Regele Ferdinand în anul
1897 a fost cercetat de o boală grea. Arta me-
dicilor români, gingașa îngrijire a consoartei iu-

bitoare și rugăciunile neîncetate ale supușilor l-au păstrat viitorului, ca în 11 Octombrie 1914 să urce tronul și în 1916—1918 să desrobească și să împreune neamul, al cărui prin rege fu uns în 15 Octombrie 1922, în Alba-Iulia lui Mihai Viteazul, în Alba-Iulia lui Horia, prin episcopii ortodoksi în biserica anume spre acest scop zidită.

La slujba din această biserică a neamului reunit, ierarhii gr. catolici, deși români și de un sânge cu noi, și latino-catolici, au fost opriti a fi de față! I-a oprit nunțiul apostolesc, italianul antiromân Marmaggi. „Doamne nu le pune lor păcatul acesta!” (Fap. VII. 59).

Ci tu Doamne, care schimbi vremile și anii, puni și muți regii (Dan. II. 21), pe cel care la timp oportuni l-ai sculat folositor (Is. Sir. X 4) ține-l noauă „în pace, cinstit, sănătos, întru zile îndelungate”, ca să stăpânească și fericească pe Românii săi mulți, căci „mărirea regelui este în popor mult” (Sol. XIV. 29). Pe acești mulți și toți, adunați acuma în una, tu Doamne miluește-i, mântuește-i și-i binecuvântă, că a Ta moștenire sunt: „păzește-i și-i rădăcă pe ei până în veci”. Amin.

Contribuții la istoria bisericii în Banat.

I. Laude pentru preoții vrednici. —

II. Pedepse pentru cei răi. 1785—1805.

Comunicat de: R. S. Molin.

(Continuare)

Nr. prot. 17.

Binecuvîntate protopresvitere, cucernicilor preoți mie pre iubii.

Fiindcă Damaskin Popoviciu preot dela Kérnecia din gură mie jalbă au adusu cumcă parochul celu împreună cu iel Avram Blidariu lui Iliá Móter țedula sa duca la protopresviter fără de strigarea cea de tri ori mainainte in biserica a da nu sau infricoșat; aceia in sesia cia consistorialnica de sub 15 si 20 si 27 a lunii de curiundu trecuta in judecata luandusa inainte, deplin si cu bunasama sau aflatu si sau marturisitu precum preotul celu de susu đisa Avram prin invațatorulu din sat Mihail Petroviciu din porunca și đisa lui țidula protopopesca in locul lui au scriato si au scriato fără de mainainte strigare de 3 ori in biserica si fara de mainainte ispitire ore știe el mirele Iliá Móter locuitoriu din Kérnecia obiciunitele rugaciuni sau ba; iau dato ci inca si parohului din Forotik Ioanu Mihalovicu pe acela numitu Iliá Móter cu órecare vaduva Maria așjiderea si fără de oglasuirea cea de 3 ori inpotriva aședemintelor bisericești, si poruncile Kesaro-Craiești au îndrăznit numai alu cununa ci si pre districtualniculu sau protopresviter cu acesta al inșela si alu málcomi, ca acest Iliá Móter nefindu nici odata oglasuitu in biserica dupa lege, in protopésca țidula au aședatu, cumca strigare cia de 3 ori in biserica sa cia parochialnica desavársit au facutu; care preoți si parochi de au si fost cu pășirea lor acesta indrađneți care ostesc inpotriva aședemintelor bisericești si porunciloru celoru prea Inalte,

vrednici de mai mare pedepse, insa dar spre primirea spre tinerețele celui mai dintiu, așa si la batrânețele celui mai depeurma, Preotul Avram Blidariu parochul Kérnecia la 15 đile era preotul Ioan Mihalovicu parochul Forotikului la 8 đile cu arestul cel Consistorialnic. Katra acesta pre amandoi cu oprirea de tóte veniturile parochialnice ce potu cadea pre vremé lipsiri afara de bir si de sesionulu de pament si de tóte lucrurile de sfințire au fost judecați si osândiți; katrá kare pedépsa si acesta incheiere Consistorialnica si judecata, pentru mai bună de aicinainte păđire ferire; de asa feluri de pașiri preoților celor parochialnici din protopresviteratulu Varadiei știut sa sa faka; era așa fapta se faka atunci acela fara de indoială să știe ká mai kumplit decât acestia osindiți preoți va fi pedepsiti, kare țirkulariu fieștecare preot-paroch, in protocolul sau cel de țirkulare sa aibe al prescrie. Dat din ședința Consistorialnica in Vârșeș sub 27 Iulie 1800 ținut

Ioșif Ioanovicu Șacabent

Episcopu

Nr. prot. 6/190.

Binecuvîntate protopresvitere, cucernicilor preoți mie iubii.

De vremece jalba si arătarea districtualnicului, protter al Varadiei întru acesta sau adus, cumcă preotul Damaskin Popoviciu dela Kénecea pre fiul seu pruncu, intral 13 anu alu nașteri sale, findu cu feciora fata órecáru locuitoriu din acel sat, fără mainainte strigare in biserica de 3 ori, celce trebuia urmat, fără țidula protopresviterului, prin parochul cel împreună cu dânsul Avram Blidariu a logodi si nunta a o blagoslavi nu sa infricoșat. Pentru aceia cu prilejul sesiei cei consistorialnice de astăđi, luânduse inaintea judecáři acestia mainainte đise din datorința adusa arătare, prin însuși cunóșterea a pârátului chiar sau aratat si marturisit fapta, deci dară de șiau si castigat după dreptate el preotul Damaskin Popoviciu ca unul celce au îndrăznit inpotriva aședemintelor bisericești si prénalteloru porunci, si pre fiul seu find in alu 13 anul vrâstei lui, prin parochul cel împreună cu dansul nunta au dat a o blagoslavi mai mare pedépsa, insa din priviré spre tinerețele lui, si cumca acesta pedépsa lui îi va sluji de ici inainte spre mai buna și cu mai buna paza a sf. canóne bisericești si poruncilor imparatești sau judecat:

pre iel preotul Damaskin Popoviciu în manastirea Misiciului la trei luni de đile in arest întrutoată ascultarea si slujirea de acolo al supune; cátră aceia noaă luni de toate lucrurile de sfințenie si de lipsirea de toate veniturile cele parochialnice oprit si osandit să fie.

Iaru parochul cel dinpreună cu dânsul Avram Blidariu ca unul celce nu sau sfiit nunta acesta a o blagoslavi, intruaceias iarăș mánăstire doaă luni de đile arest si asemenea poslujanie, si de veniturile celece ar cădea din parochie intracăsta vreme a opri; lui spre pedépsa si greutate, iar altora acestora asemenea pilda si oglinda, lipsit se fie. Dar pe căsătoriři după înțelegerea sf. Canóne bisericești iar mai vertos după aședemánturile împăratului Alexie Colenin de taina nunți aceștia intracest chip ai dasparți, ca ia Flórea până la ani cei inlegiuți ai barbatului iei Martin, in casa tatáneseu se vețuiască și nicidecum cu barbatul seu, până la vremea cia đisă să nu să intalniască.

Pentru aceia acesta Sentenție Consistorialnică binecuvintat v. impartășindo vă poruncesc si archipăstorește si părintește vă sfătuesc, ca fieștecarele din voi cu pedépsa acestor doi preoți, pe sine să vă invățați si de așa protivnice călcări de canóne bisericești și poruncile împăratești si greșale cu deadinsul să vă păziți, aședa-

mânturile bisericesti, împărătești și a mele porunci din gura și prin țirculare dat cu deadinsul să le păștiți, și intru împlinire să le aduceți; pentruca întraltchip celee va îndrăzni așa pașiri rele a face nunumai cumplit va fi pedepsit ci după măsura faptei și a greșalei lui și de parohie să va lipsi; iară ca intru așa întâmplări, adeca: de casatorie a fețelor ce se împreună nunți ceva inpedecare se află precum și intraltele întâmplări cu indoiala totdeauna dela districtualnicul seu Episcopu povățuire și dezlegare mainainte se cêra. Acest țirculariu fieștecare parochupreotu pentru maibună știință sa și îndreptarea în protocolul seu cel de țirculare curat a prescrie se aibe.

Dat Vârșeț 27 Fevruarie 1801.

Iosif Ioanovicu Șacabent
Episcopu.

Nota. Preoții bătrâni povestesc, că așa li s'a spus de înaintașii lor, că cei areștați la mânăstirea Mesici (Misiciu) trebuiau să păzească caprele acolo.

(Sfârșit)

Sfințirea bisericii din Ruginosul nou.

Duminecă, în 10/23 Septemvrie 1923, a fost o zi de bucurie și de înălțare sufletească pentru locuitorii din „Ruginosul nou“ (comună botezată așa de mine), o colonie ruteană de pe hotarul comunei Ruginosu, căci în această zi s'a îndeplinit sfințirea modestei biserițe, ridicată de evlavioșii creștini întru preamărirea lui Dumnezeu și întărirea credinței pravoslavnice.

M'am dus și eu împins de curiozitate, ca să cunosc mai bine moravurile și însușirile sufletești ale acestui popor, care era mai nainte rob pe pământul, ce i-se dase de cătră marele proprietar ungar din Ohaba Mâtnic și Ruginosu.

Abia acum, sub stăpânirea românească, simt și ei razele binefăcătoare ale libertății, când în urma exproprierii se văd stăpâni adevărați pe glia udată cu multe lacrimi amare în timpul stăpânirii de mai nainte.

Simțindu-se liberi, lucrul cel dintâi le-a fost, ca să-și ridice o bisericuță, în carea să se roage lui Dumnezeu și să-i mulțumească pentru darul revărsat asupra lor. Neavând preot, trebuințele lor sufletești le făcea harnicul preot Ioan Lăpăduș din Ohaba Mâtnic, care mult a alergat, mult s'a străduit, ca să-i atragă la religiunea noastră ortodoxă, să le zidească biserică, ca astfel să-i țină și mai strânși la olaltă, căci biserică e cheagul care-i leagă pe vecie de glia udată cu sudorile lor. I-a și succedut. Colonia numără vre-o 80 familii, dintre cari 3 părți sunt trecuți după toată forma la religia noastră ortodoxă și acum după ce i-a învrednicit Dumnezeu de și-au ridicat și o bisericuță, sigur că vor trece și ceilalți. Toate aceste lucruri bune sunt opera harnicului preot Ioan Lăpăduș. Nefiind învățator în Ohaba Mâtnic, de 2 ani poartă și slujba dascălească și pot să o spun deschis, că fiind acum la examenul dânsului de față cu Prea On. D. Protopresbiter, i-am declarat examenul de „foarte bun“. Mai administrează și o altă colonie de ruteni, numită „Copăcele“ și cu toate acestea trebuie să-i admire omul diligența, harnicia și zelul apostolic de a se face tuturor slugă, ca pe toți să-i dobândească.

Ca să-i poată atrage pe acești ruteni la sinul cald al bisericii noastre ortodoxe, s'a pus de li-a învățat și limba, le face liturghia în limba lor, le ține predică în limba rusească, și îl admir pentru zelul învățat, cu care-și împlinește punctual chemarea. Laudă se cuvine lui!

Colonia aceasta de ruteni a venit de prin Maramureș înainte cu câțiva ani, au luat pământ dela spaia din Ohaba-Ruginosu și s'au așezat fiecare familie în mijlocul pământului primit, făcându-și câte o casuță simplă de lemn, bunăoară cum sunt sălașele oamenilor noștri. Casele nu sunt puse la rând, ci respirate, una n deal, alta n vale, căci locul e deluros și acești oameni harnici au avut o mare și foarte grea muncă, ca cu brațele lor să târșească acele coaste piezișe, ca să-și facă puțin loc de sămănat bucate.

Sunt oameni foarte harnici, atât bărbații, cât și femeile și în câți-va ani o să iasă din desimea tufișelor — la lumină.

Acum, că și-au zidit și o bisericuță, inima lor îi și mai leagă de glia muncită; și ea modesta bisericuță va fi chiagul care-i va strânge la olaltă pe toți. Biserica e mică, simplă, făcută de mâna lor din lemn de stejar și tei, cu streșinile aplecate, cu un turn de scânduri țuguat și o modestă cruce în vârf. Pe turn fălția un stindard național. În lăuntru bisericii sunt icoane simple, datorite de credincioși și în sfeșnice ard lumini de ceară. În turn sunt 2 clopote, unul micuț de vre-o 20 kg. și altul mai mare de 100 kg., făcute din oțel în uzinele de fier din Reșița. Biserica mai era împodobită, ca de sărbătoare cu flori și verdeată... Curtea e închisă cu lătezi de tei și la poartă se înălțau falnici și străjuiau doi măsteacâni drepti ca două săgeți.

Așa vor fi fost și ale noastre biserițe, făcute înainte cu trei ori patru sute de ani, simple, modeste, fără podoabe, dar era tare credința în popor, era poporul evlavios și ținea cu îndărătnicie la biserică sa strămoșească. Astăzi avem, ce-i drept, biserici frumoase, luxoase, atrăgătoare, dar ce folos, că stau goale, căci viața morală, simțimentele evlavioase au pierit, furisându-se în sinul poporului nostru duhul vrajbei și al neînțelegerii. Singur poporul acesta de ruteni duce o viață simplă — ce-i drept — în mâncare, în port și în locuință, dar cu atât sunt ei mai evlavioși, mai temători de Dumnezeu. Am fost mai de multe ori la biserică în Ohaba-Mâtnic, am asistat la sfta liturghie. Mulțimea celor prezenți erau ruteni, ai noștri mult mai puțini. Și am văzut pe mulți rusneci de aceștia stând în genunchi dela începerea slujbei până la fine, pe când mulți din ai noștri credincioși vin pe la mijlocul slujbei, căci li se pare prea lungă, dar să stea în genunchi Doamne fereste. Ce să le faci? Lume modernă, dar nu-i bine așa, căci ne prea îndepărtăm de biserică și învățăturile ei sfințe, de aceea ne și trimite Dumnezeu multe pedepse asupra noastră, dar noi orbiți cu totul de păcate, nici nu le luăm în socoată. Vai nouă!

Acum să trec la însuși actul sfințirii. În presara sfințirii s'a făcut slujba prescrisă după tipicul rânduit la asemenea ocaziuni. Duminecă, pe la orele opt dimineata, sosește litia dela Zgribești, o altă colonie ruteană, cu praporl și cântări frumoase, cântate de bărbați și femei, bătrâni și tineri. I-a eșit intru întimpinare litia adunată la biserică; când s'au întimpinat, au închinat steagurile în semn de salut și apoi au venit cu toții la biserică. Curtea bisericii era plină. Sosesec apoi preoții liturghisitori, învățătorii, cântăreții și mult popor de prin satele din apropiere, cu notarii și primarii în frunte.

Pe la orele 9 sosește și mandatul episcopesc, Prea On. D. protopresbiter Andrei Ghidiu din Caransebeș, dimpreună cu diaconul catedralei Dl M. Rădoi.

La marginea de sus a comunei îi întimpină litia, care a pornit dela biserică cu steaguri și lumini, cu cântări de laudă lui Dumnezeu și cu multă mângâiere sufletească. La poarta bisericii îi întimpină preoții in-

brăcați în odăjdii, i-se prezintă mandatarului sf. evanghelie și crucea, pe cari le sărută, iar preotul I. Lăpăduș îl bineventează de bună sosire. La fine zice: — „Prea Onorate Părinte! iată turma, pe carea ți-o prezint curată și nestrucată, primește-o și dispune de dânsa!” Iar cătră popor glăsuște: Pravoslavnici credincioși: „Aici este stăpânul vostru!” Prea Onoratul le adresează câteva cuvinte, zicând „mă bucur de primirea afabilă cu carea m-ați întimpinat, căci acestea dovedesc sentimentele voastre evlavioase și dacă a-ți făcut-o aceasta mie, a-ți făcut celui ce m'a trimis pe mine!” Întră apoi cu toții în biserică, se începe sfințirea apei și ungerea prestolului, se stropesc cu apă sfințită părțile interne ale bisericii, se ocolește biserica, cântându-se de cântăreți frumoasele cântări: „Încungiurați popoare Sionul” și „Isaia dăntuește”. Se ung și stropesc și părțile externe ale bisericii și așa făcându-se toate formele prescise, se începe sfânta liturghie.

Au servit: mandatarul episcopesc P. O. D. protopresbiter Andrei Ghidiu, preoții Ioan Lăpăduș din Ohaba, George Sperlea din Zăgujeni, Adrian Cioloca din Brebul, Antonie Novac din Ciuta, Ioan Ivan din Valeadeni și diaconul N. Rădoi. Dintre cântăreți, afară de cei din loc, amintesc pe învățătorii George Cătană din Brebul, Floria Ivan din Valeadieni, cântăreții: Emilian Franți, Const. Nica, Achim Ursu și Ioan Ursu din Valeadieni, Antonie Hațegan, Vasile Minescu și Ioan Miloș, primarul Teodor Lața și crâșnicul Nistor Filip din Ohaba, apoi mulți alți oameni din comunele învecinate, ca Valeadieni, Ohaba, Ruginosu și Zăgujeni.

Sf. liturghie decurge foarte frumos, impunător, mai ales când e făcută de soborul atâtor preoți și un diacon. Răspunsurile s'au dat alternative odată românește, odată rusește, după cum și ecteniile le rosteau românește preoții celebranți, ori rusește (părintele Lăpăduș). Apostolul și Evanghelia s'au citit rusește. Herovicul românește, „Ca pe împăratul” rusește. Cred într'unul Dumnezeu rusește, cântându-se. Irmosul și priceasna românește. La urmă preotul Lăpăduș li-a citit predica rusește și ei ascultau cu capetele plecate și puteai ceti de pe fețele bieților oameni, ce umpluseră și curtea bisericii, bucuria ce o simțiau, că le-a ajutat Dumnezeu de și-au ridicat din propriile lor puteri o modestă bisericuță.

Dumnezeu să le ajute, să-și sporească fondurile începute și cu timpul să-și poată zidi o altă biserică mai mare și mai trainică.

Ce le-ar fi mai de lipsă acestor oameni, ar fi să și poată zidi și o școală, căci sunt în comună până la 50 copii, cari cresc fără învățatură. Unii dintre oameni și mai ales copiii vorbesc destul de bine românește; epitropia și comitetul parohial se interesează de școală, dar începători fiind, un ajutor oarecare le-ar fi binevenit.

Lângă biserică erau întinse mese lungi pentru oaspeți și un cort de verdeață pentru inteligență. La masa comună au adus fiecare familie ce au putut și au avut: pâne, oue, pui etc. și mâncările le-au pregătit acolo afară harnicile fice ale preotului Lăpăduș, doamna preoteasa Cioloca din Brebul și domnișoara Leucuța din Ohaba. Laudă lor.

La masă nu au lipsit toasturile și voia bună. S'a toastat pentru Majestatea Sa Kegele nostru Ferdinand I, Majestatea Sa Regina Maria și întreaga Casă domnitoare, cântându-se Imnul Regal, pentru Prea Sfințitul Domn Episcop, pentru P. On. D. Protopresbiter, pentru preoții liturghisitori, cântăreții și poporul dreptcredincios, cântându-se: Mulți ani.

La urmă s'a prezentat mandatarului episcopesc epitropia și comitetul parohial, mulțumindu-i pentru cele

auzite, văzute și săvârșite. Dl Protopresbiter le adresează lor și tot poporului cuvinte de mângâiere și încurajare, ca să caute în viitor să-și împodobească și zugrăvească biserica lor de nou zidită, să fie creștini buni, pravoslavnici, să țină cu tărie la religia noastră ortodoxă, precum și alte sfaturi și îndemnuri spre bine le-a dat. Preotul Lăpăduș le-a tâlmăcit cuvintele Dlui Protopop, pe cari ei le-au înțeles destul de bine și românește.

Așa s'a sfârșit această sărbare bisericească și între uralele mulțimei ne-am depărtat fiecare la ale sale.

Valeadieni, la 11/24 Septemvrie 1923.

George Cătană.

ASOCIAȚIA CLERULUI „ANDREI ȘAGUNA” SECȚIA CARANSEBEȘ.

Clerul ortodox din Eparhia Caransebeșului este invitat a se întruni în adunări pe despartăminte — conform statutelor Asociației clerului „Andrei Șaguna” — și a debate toate chestiunile, cari stau în legătură cu organizația, propaganda religioasă, situația materială a clerului, etc.

În aceste adunări, cari trebuie să se țină cât mai urgent posibil — avându-se în vedere ținerea congresului general anual la Arad, — să se aleagă și delegații, cari vor participa la congres.

Prin prezenta convoc și declar de convocată

adunarea secției eparhiei Caransebeș

pe ziua de **Joi, 5/18 Octomvrie 1923**, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. La ora 9 a. m. în biserica catedrală, „Chemarea Duhului Sfânt”, împreună cu parastas pentru preoții decedați și predică ocazională.
2. La ora 10^{1/2} ședință în sala festivă a primăriei, unde după deschiderea adunării se vor prezenta rapoartele de activitate ale despartămintelor.
3. Catehizația în școlile primare.
4. Propaganda în contra sectelor.
5. Situația materială a clerului.
6. Alegerea notarului, cassierului, bibliotecărilor și a membrilor în comitet, conform statutelor.

Despartămintele organizate, precum și acelea, cari sunt în curs de organizare, sunt invitate, ca să-și țină adunările anuale până la 1/14 Octomvrie 1913.

La această adunare sunt invitați a participa toți protopresbiterii, preoții, diaconii, catiheții și clericii.

Andrieu Ghidiu

protopresbiter,
președintele secției eparhiei Caransebeș

Ș T I R I

Personale. Prea Sfințitul Episcop diecezan Iosif, împreună cu suita Sa, a sosit Luni, la 18. Sept. (1. Oct.) a. e., din vizitațiunea Sa canonică.

În decursul vizitațiunei Sale, P. S. Sa a cercetat 17 comune, și anume: Deta, Opațița, Bîrda, Berecuța, Mănăstirea, Sf. George, Omor,

Denta, Sculea, Gătaia, Gherteniș, Șemlacul mare, Ferendia, Clopodia, Gherman, Percosova și Banloc.

Abia sosit din această obositoare călătorie, P. S. Sa, împreună cu Prea Sfințitul Arhiepiscop Filaret, cu Simplonul de Marți dimineața a plecat la Sibiu, unde vor lua parte la ședințele Consistorului mitropolitan.

Eri, Sâmbătă, P. P. S. S. Lor au sosit dela Sibiu.

† **Marcu Almăjan.** Marți, în 19 Septembrie v. a. c., am petrecut la locul de odihnă rămășițele pământești ale mult stimatului și iubitului nostru concetățean Marcu Almăjan, conducătorul cărții funduare din Caransebeș. S'a distins ca funcționar harnic și cinstit, ca român și biserican neîntrecut, din care cauză a fost prigonit de multe ori. În mormântarea a fost impozantă. La mormânt P. O. D. Protopresbiter A. Ghidiu a rostit o predică, ce a stors lacrimi din ochii cunoscuților și pretinilor, cari au ținut să deie ultimul onor lui Taica Marcu. Dumnezeu să-l odihnească în corturile dreptilor și să mângâie familia mult întristată.

Punerea pietrii fundamentale la catedrala ort. rom. din Cluj se va face astăzi, Duminecă, în cadrul unor solemnități deosebite, la cari vor lua parte I. P. S. Lor Mitropolitul țării, mai mulți episcopi și mai mulți membri ai guvernului, în frunte cu dl. ministru președinte Ionel I. C. Brătianu.

Mișcarea ortodoxă în județul Ciuc. În cursul luni August a. c. dnl. Balint Mihail, notar comuna, fost romano catolic și Ioan Alexandru, fiul parohului gr. catolic din Sângiorgiul de Ciuc, absolvent a 2 cursuri la seminarul teologic din Blaj, după ce au dovedit cu acte legale, că au ieșit din religia romano, respective greco-catolică, la cererea dâșnilor ambii au fost primiți în religia ortodoxă.

Greșeală de tipar. În Nr. 37 al foii noastre, la *Nota oficială cu Nr. 3575. B. ex 1923.*, s'a tipărit greșit ziua examenului de calificare preotească, care se va ținea *Miercuri*, și nu Sâmbătă, la 27. Sept. (10 Oct.) a. c.

Instalare de preot, cerc religios și hramul bisericii în Mehadica. Rare sunt momentele de bucurie și înălțare sufletească în zilele de acum, saturate de indiferențism și materialism.

Și cu toate acestea, zi de bucurie și înălțare sufletească a fost pentru comuna Mehadica ziua a doua a hramului s. biserici.

Nimbul acestei zile l-a ridicat indeosebi importantul act al *instalării* în parohia l-a a decurând hirotonitului poreot Iosif Cristescu.

P. O. D. protopresbiter Ioan Pepa a ales foarte nimerit această zi pentru îndeplinirea actului instalării.

Păr. protopop este primit cu profund respect de mulțimea poporului și numeroasa înțelegință din loc și jur, atât afară, cât și în s. biserică, unde în decursul s. liturgiei la priceasnă eșind din s. altar în ornate cu nou sărbătoritul preot, dimpreună cu alți șase preoți celebranți, înaintea ușilor împărătești, în fața asistenței fixite din s. biserică, începe actul instalării prin o predică pătrunzătoare și instructivă, sorbită cu multă sete de

auditori. Apoi dând cetire literelor arhieresti de introducere, predă instalatului preot simbolicele insignii: s. evanghelie, s. cruce și cheile s. biserici pe lângă bogate sfaturi pentru noul preot și pentru turma încredințată lui. Sărbătoritul preot adânc emoționat mulțumește P. S. Sale pentru darul împărțit, P. O. D. protopresbiter pentru încrederea pusă în el, încheiând cu rugăciunea de mulțumită către Tatăl ceresc și cerându-i ajutorul de a putea conduce turma pe căi bune la mântuire.

Mulțimea adunată izbucnește în urări de „să trăiască”, iar corul din loc, carele sub conducerea inv. Gh. Usonescu a dat responsoriile liturgice, intonează „Mulți ani”, cântat în cor mixt.

După s. liturgie toți preoții, în frunte cu P. O. D. protopop, toată înțelegința, corul și mult popor a mers la locuința păr. Iosif Cristescu și l-au felicitat, iar corul mixt a cântat: „Negruța”, „Logojana”, „Moraru”, „Mulți ani”, atât de mișcător, încât păr. protopop se vede îndemnat să aducă elogiile membrilor corului și abilității lor dirigent.

Tot în această zi a avut loc și *întrunirea Cercului religios Domașnea*. Atât preoții designați a servi în sobor s. liturgie, cât și ceilalți preoți prezenți, în frunte cu păr. protopop, după săvârșirea actului instalării noului preot, la finea s. liturgiei, au eșit în curtea bisericii la sfințirea apei și după stropirea poporului cu apă sfințită se face obicinuita încunjurare a s. biserici. După *reîntrirea* în s. biserică, păr. Nicolae Văleanu rostește predica despre: „Nașterea Născ. de Dzeu în legătură cu hramul și devierile zilelor noastre dela adevăratul înțeles al sărbării hramului”. Această predică atât după cuprins, cât și după predare a fost foarte succasă și ascultată cu viu interes de popor. Cercul religios s'a desărcinat de programul zilei întocmai.

Țin vrednic de amintit, că acest cerc religios dela înființarea sa cu mult zel și-a împlinit datoriile sale, ținând regulat întrunirile sale în toate satele aparținătoare lui, iar urmările activității sale încep a se cunoaște, căci în tot locul este primit și ascultat cu cel mai viu interes.

În fine mai amintesc, că vestita „*Nedeie din Megica*” și în anul acesta s'a sărbătorit în liniște, ordine și deplină armonie. Înțelegință și popor mult din loc și jur au luat parte la serviciile dumnezeiești, precum și la petrecerea publică din curtea bisericii, simțindu-se cu toții bine. Dovadă sunt cuvintele d-lui primpretor al plasei Teregova: „Ordinea, disciplina, supunerea, bunăînțelegere și armonia constatată în Mehadica, n'am văzut-o nici unde în alte comune, pentru aceea merită toată lauda această comună”.

Să poate zice cu tot dreptul, că nedeia din Mehadica a fost zi de bucurie și nu de nebulie.

Preotul Ilie Imbrosu

„**Cele Trei Crișuri**”. În județul Bihor s'a înțat o Reuniune ca caracter cultural, educativ, social și pentru propagandă națională sub numirea de: „Cele Trei Crișuri”.

Sediul Reuniunii este în Oradea-mare, având filiale în principalele centre din județele dela frontiera de vest a României.

Scopul acestei Reuniuni este de a strânge legăturile intelectuale și sufletești între fiii poporului nostru din orașe și sate, a întări sentimentul național și a întinde influința prietenească și binevoitoare asupra locuitorilor de orice neam, dornici de o viață liniștită și fructuoasă.

Reuniunea „Cele Trei Crișuri” cuprinde următoarele trei secțiuni: a) Salonul permanent de artă „Crișul Alb”;

b) Secțiunea de propagandă „Crișul Negru“ și c) Casele naționale „Crișul Repede“.

Statutele acestei Reuniuni de cultură și propagandă națională dimpreună cu legea, care îi recunoaște calitatea de persoană morală și juridică, s'au votat de Corpurile legiuitoare și promulgându-se s'au publicat în „Monitorul oficial“ din 29 Septemvrie nou 1923.

Sub bună conducere! Ziarul Albina din București scrie, că episcopul gr. cat. Valeriu Frențiu, cu prilejul vizitației sale canonice în părțile sătmărene, sosind în comuna Doba, a încheiat un pact cu ordinul calugărilor Nôtre Dame din München referitor la internatul liceului de fete din Beiuș, *pe care l-a predat conducerii acestor călugărițe romano — catolice.* — O faptuire mai „românească“ nici că s'ar putea închipui dela episcopul așa de încântat de înrăurirea educativă a iezuiților.

Guvernul german, cu concursul statelor federale, a hotărât să renunțe la rezistența pasivă din Rruhr cu indicarea reluării imediate a lucrului. Numai naționaliștii germani și comuniștii au fost pentru continuarea rezistenței pasive. Germania s'a supus fără nici o condițiune. Calea pentru noi tratative cu Franța a fost deschisă. Presa engleză indeamnă Franța să facă un gest marinos, luând măsuri spre a ușura și modifica caracterul ocupațiunii din Ruhr.

În editura Tipografiei și Librăriei
Diecezane din Caransebeș
a apărut:

Primii Gramatici Români Bănățeni

Gramatica lui Constantin Diaconovici Loga
Buda 1822

și Fragmente din vieța și faptele lui.

Reproducere din „Foaia Diecezană“.

— PREȚUL 12 LEI. —

AVIZ!

Am onoare a aduce
la cunoștință On.
public, că în Strada
Traian Doda Nr. 395
(lângă cancelăria
Dlui Dr. Morariu)
am deschis un

ATELIER DENTAR

— Cu toată stima —

FERDINAND BÖMCHIS
DENTIST, CARANSEBEȘ.

1-6

A APĂRUT

în editura „Librăriei diecezane“
Caransebeș și P. S U R U București

PENTRU NEAM ȘI LEGE

patruzeci cuvântări de învățătură im-
potriva adventiștilor și baptiștilor

de diaconul Dr. Gheorghe Comșa, subdirector general în Mi-
nisterul Cultelor și Artelor. Prefață de Prof. Dr. I. Mihălcescu.
Cu aprobarea Consistoriului superior bisericesc și a Sf. Sinod și cu
binecuvântarea Î. P. Sf. Mitropolit al Ardealului. Prețul 35 Lei.

Aduc la cunoștința On. Public, că mi-am deschis
în CARANSEBEȘ, Strada Ovid No. 583.

UN ATELIER PENTRU
PICTURI BISERICEȘTI,
TOT FELUL DE ICOANE, PRAPURI,
RĂPIZI ȘI ORICE MOBILE BISERICEȘTI

Primesc comande de **ORICE MOBILE DE CASĂ,**
cu motive Naționale Române.

IOAN BALEANU, pictor.